

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Liber IV. Clericorvm Regvlarium Congregationes variæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

CLERICORVM
REGVLARIVM
CONGREGATIONES
Variæ.

LIBER IV.

CAPUT I.

Congregatio Barnabitarum, itemque altera Somaschenium Clericorum, per B. Hieronymum AEmilianum circa an. 1532. instituta.

 Ostra patrumque memoria
ut varij monachorum ordi-
nes veterem disciplinam in v-
sum reuocarunt, sic & variæ
Clericorum seu Presbytero-
rum sœcularium, ut vocant,
Congregationes sunt exortæ,
qui more Apostolico in communi viuentes
quandam primitiæ Ecclesiæ faciem repre-
sentant.

Barnabitarum seu Apostolicorum antiquissi-

S 2 ma

276 ORIG. ORD. MENDICANT.

ma familia apud Italos nunc sub S. Augustini regula militat ex decreto Innocētij VIII. qui an. 1484. illis regulam S. Augustini præscripsit. Refert ea Congregatio sua initia ad S. Barnabam Apostolum.

Sunt & aliæ aliquot in Italia Clericorum reformatorū familiæ, vt *Somaschensis*, *Theatina*, & aliæ. de quibus ex ordine acturus, pauca præmittam de B. Hieronymo Aemiliano Somaschenis congregationis parente ac conditore.

Beatus Hieronymus AEmilianus, patricius Venetus, varijs pro Republica Veneta munib[us] egregiè perfunctus, bello ex Camera-censi fœdere aduersus Venetos æstuante ad fines ipsorum tutandos destinatur, qui ab exercitu Maximiliani Cæsar[is] in Castro nouo obfessus, captus & vinculis constrictus, ope Sæctissimæ Virginis Deiparæ eripitur, ac per medios hostes deductus, Taruisium incolis peruenit. Tanti autem haud immemor beneficij, patrimonio pauperibus distributo, vale dicens sæculo, in pietatis officijs se ipsum cœpit exercere. Itaque non modò Venetijs, sed & in alijs Italiæ vrbibus, pueros parentibus destitutos, in vnum collectos in extructis à se ædibus alendos curauit; quod & circa puellas præsttit. Multis autem peragratis vrbibus, in *Somaschæ* castro (quod inter Bergomum & Larium lacum occurrit) demum substitit, ibique multis ad eum confluentibus

alum-

alumnis congregationis Somaschenfis funda-
menta iecit, multis fulgens miraculis. Nam
cum fame multi in proximis regionibus ob-
victus inopiam conficerentur, ipse pane in
gremio suo diuinitus aucto non solùm suos,
sed etiam exteris quosque aduentantes pa-
uit. Ita verò dæmonibus erat formidolosus,
vt eos è multis obfessorum ad eum caterua-
tim aduenientiū corporibus ejiceret. Spiritu
quoque Prophetico afflatus, multa, quæ ita
euenerè, prædixit. Denique obitus sui præ-
scius, annum quinquagesimum agens ætatis,
9. Martij cessit è vita, anno reparationis no- 1537.
stræ millesimo quingentesimo tricesimo sep-
timō. Ita Philippus Ferrarius in Catalogo SS.
Italiæ, ex eius Vita per Andream Stellam, e-
iusdem Congregationis Præfectum gene-
ralem scripta.

Officio nondum colitur Ecclesiastico: se-
pulcrum tamen eius in multo est honore, ob
varia miracula ibi patrata.

CAP V T II.

*Congregatio Clericorum
S. Pauli.*

Congregatio Clericorum S. Pauli, apud
Italos pariter florens, an. 1533. à Clemente
VII. est confirmata: à quo sit instituta, cer-
nendum compéri.

CAPVT III.

De Theatinorum origine.

Clericorum Regularium, quos Theatinos
vocant, ordinem instituit Ioannes Petrus
Caraffa, qui postea Paulus IV. Papa est
appellatus. Is & generis nobilitate, & litte-
rarum eruditione spectatissimus, cum esset
Theatinus in regno Neapolitano Episcopus,
relieto Episcopatu, cum alijs tribus æquè pījsac
nobilibus viris, Caietano Thianæo, Boni-
facio à Colle, & Paulo consiliario, familiam
regularē, ab Episcopo ceteris clariore The-
atinam dictam, Condidit. De Paulo
I V. & tribus eius socijs exstant Colle-
ctanea Historica, per Antonium Caracciolum,
eiusdem sodalitij clericum, an. 1612. Colonia
publicata. Theatinorum institutum anno
1524. Clemens VII. confirmauit.

CAPVT IV.

De Societate Iesu.

Societas Iesu, magno vniuersæ Ecclesiæ bo-
no, per totum terrarum orbem diffu-
sa, conditorem post Deum agnoscit
Be-

Beatum Ignatium Loiolam , nobili genere
apud Cantabros natum: qui anno 1534 . socios
aliquot sibi primùm adiunxit. Ipsam socie-
tatem Paulus III. Papa anno 1540 . confir-
mauit, diplomate solemni edito. Eius Histo-
riam elegantissimo stylo conscripsit Nicolaus
Orlandinus.

Ad meliorem porrò vitam anno 1555. Igna-
tius transiit, à Paulo V. Papa anno 1609. inter
Beatos relatus. Vitam eius litteris consignarūt
Ribadineira & Maffeius.

Ceterūm hoc Societati proprium est, per-
petuò suos, sponsione voti addita , habere
promptos ad obsequium Rom. Pontificis,
vt quocumque ille iusserit Euangelij caussa,
sine recusatione contendant. Proprium item,
toto orbe terrarum gymnasia aperire, ad iu-
uentutem non modò liberalibus disciplinis,
verùm etiā Christianis moribus imbuendam.
Proprium denique, catechesim seu Christianę
doctrinæ elementa pueris & im-
peritæ multitudini
passim tra-
dere.

CAPVT V.

De Congregatione Oratorij in Italia.

Congregatio Oratorij, quæ est sacerdotiū, ut vocant, Sacerdotum in cōmuni viuentium, conditorem agnoscit B. Philippum Neriū Florentinum, qui anno ætatis 80. Christi 1595. Romæ viuere desijt. Vitam eius scripsit Antonius Gallonius, eiusdem Congregationis presbyter.

Ex eadem Congregatione fuere, Caesar Baronius, Annalium Ecclesiasticorum conditor, postea Cardinalis, Thomas Borzius, & alij viri doctrina vitæque integritate clari quam plurimi.

Præter Romanum, exstant varijs in locis Oratoria construēta non pauca, puta Neapolitanum, Septempedanum, Anxanum, Lucense, Firmanum, Panormitanum in Sicilia, Fanense, Patauinum, Vicentinum, Ferrariense, Totonense in diœcesi Genevæ apud Allobrogos & Foro Iuliense in Provincia apud Francos.

CA:

CAPVT VI.

De Congregatione Oratorij in Gallia,
Belgio, vicinisque prouincijs.

B. Philippi Nerij exemplo motus D. Petrus Berulus, vir generis nobilitate, morum vitaeque integritate, ac doctrina clarissimus, Congregationem Oratorij in regno Galliae, maximo Ecclesiæ bono, temporibus Ludouici XIII. Regis excitauit, Paulo V. Papa approbante, & Gallicanis Episcopis quam maximè applaudentibus ac promouentibus.

Ac primum quidem Parisijs Oratorium Berulus instituit: post quod alia toto regno sunt ædificata, ut Rotomagense, Lugdunense, Tolosanum, Rupellense, Salmuriense, Montmorentium, & cætera.

Sic & postea in Burgundiæ Comitatu, atque in Belgicis prouincijs Oratoria summo fructu sunt instituta; fauentibus in primis Ser. ^{mis} Belgarum Principibus Alberto & Isabella Clara Eugenia.

S S

CA-

CAPVT VII.

Ordo Ministrantium infirmis.

1586. **C**ongregatio Clericorum Ministrantium infirmis sumpfit exordium ab admodum R. P. Camillo Lælio, de Sellis, Theatinæ diaconis; anno à virgineo partu millesimo quingentesimo octogesimo quarto, aut sexto: qui cum quibusdam suis socijs, scilicet P. Francifco Prophetæ, P. Bernardino Norcino, P. Curn Lodio & P. Blasio de Opertis, huius congregationis obtinuerunt approbationem à Sixto V. Summo Pontifice, anno salutis millesimo quingentesimo octogesimo sexto. Quæ quidem cōgregatio postmodū à Gregor. XIII. anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo primo fuit innumeris decorata prīuilegijs. Dictus P. Camillus fuit primus Prefectus Generalis prædictæ congregationis, maxima cum laude, animarum salute, Congregationisque profectu.

1586.

1591.

Bulla Sixti V. exstat in Bullario Regularium Emanuelis Rode-rici.

CA

CAPUT VIII.

*Ordo Clericorum Regularium
Minorum.*

Congregatio Clericorum Regularium Minorum principium habuit in ciuitate Neapolitana ab admodum R. P. Augustino Adornio Genuensi, & aliquot eius socijs, videlicet Ioanne Francisco, & Fabricio illustrissimæ familiae Caracciolorum, sub Sixto V. Summo Pontifice, anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo octauo aut nono; 1589.
fuitque postmodum confirmata à Gregorio XIII. & à Clemente VIII. & priuilegia Patrū Theatinorum fuerunt eisdem concessa, adeoque omnium aliorum Mendicantium, per viam participationis. In vrbe Neapolitana sacratissimum & antiquissimum templum sanctæ Mariæ Maioris cum continuis ac feruētissimis orationibus, alijsque carnis macerationibus, summa cum laude ac proximorum salute inhabitant. Qui quidem P. Augustinus Neapoli, biennio ferè post supradictæ congregationis fundationem, sanctissimo fine quieuit.

In vrbe Roma dicti Clerici Regulares minores conuentum habent ad S. Laurentium in Lucina, & alterum ad S. Agnetem in Agone.

CA-

284 ORIG. ORD. MEND. LIB. IV. C. IX.

CAPUT IX.

*Congregatio Clericorum seu Presbytero-
rum B. Mariæ Magdalenaæ.*

HAEC Congregatio alio nomine dicitur
Congregatio Clericorum de Pœnitentia,
etique instituta Romæ initio Ponti-
ficatus Clementis Octavi. de fun-
datore nihil adhuc
comperi.

Finis libri quarti.

ORI-